

۴

شماره پیوسته

تاریخ ارسال

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بیت

شورای محترم نگهبان

عطف به نامه شماره ۵۳۱۰ مورخ ۱۳۶۱/۶/۲۱ و پیرو نامه شماره ۲۸۳۴ - ق مورخ ۱۳۶۱/۶/۱۱ اصلاحات کمیسیون امور قضائی راجع به لایحه مجازات اسلامی که با حضور نماینده شورای محترم نگهبان طبق اصل هشتاد و پنجم قانون اساسی بعمل آمده به پیوست ارسال می گردد. / ض

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

اکبر هاشمی
۱۳۶۱/۷/۲۱

دفتر شورای نگهبان
تاریخ: ۱۳۶۱ / ۸ / ۱
شماره: ۶۰۳۶

مجلس

دفتر شورای نگهبان

تاریخ ۱۳۶۱/۸/۲۶

شماره ۶۴۶

اصلاحات لایحه مجازات اسلامی

- ۱- تبصره ماده ۱۴ بصورت زیر اصلاح شد .
تبصره - محرومیت از حقوق اجتماعی و اقامت در محل معین باید در مدت معین و به تناسب جرم باشد .
- ۲- ماده ۲۰ بصورت زیر اصلاح شد .
ماده ۲۰- هرکس با علم و اطلاع با شخص یا اشخاص دیگر در یکی از جرائم قابل تعزیر مشارکت نماید و جرم مستند به عمل همه آنها باشد ، خواه عمل هر یک به تنهایی برای وقوع جرم کافی باشد ، خواه نباشد و خواه اثر کار آنها مساوی باشد ، خواه متفاوت ، شریک در جرم محسوب و مجازات او مجازات فاعل مستقل آن جرم خواهد بود . در مورد جرائم غیر عمدی که ناشی از خطای دونفر یا بیشتر باشد ، مجازات هر یک از آنان نیز مجازات فاعل مستقل خواهد بود .
اگر تاثیر مداخله و مباشرت در حصول جرم ضعیف باشد دادگاه مجازات او را به تناسب تاثیر عمل او تخفیف می دهد .
- ۳- ماده ۲۱ بصورت زیر اصلاح شد .
ماده ۲۱- در جرائم قابل تعزیر اشخاص زیر معاون مجرم محسوب و تعزیر میشوند .
۱- هرکس بر اثر تحریک یا ترغیب یا تهدید یا تطمیع کسی را مصمم به ارتکاب جرم نماید و یا بوسیله دسیسه و فریب و نیرنگ موجب وقوع جرم شود .
۲- هرکس با علم و اطلاع وسایل ارتکاب جرم را تهیه کند و یا طریق ارتکاب آنرا با علم به قصد مرتکب ارائه دهد .
۳- هرکس عالما ، عامدا وقوع جرم را تسهیل کند .
تبصره - برای تحقق معاونت در جرم وجود وحدت قصد و تقدم و یا اقتران زمانی بین عمل معاون و مباشر جرم شرط است .
- ۴- ماده ۲۴ بصورت زیر اصلاح شد .
ماده ۲۴- در جرائم قابل تعزیر هرگاه فعل واحد دارای عناوین متعدده جرم باشد مجازات جرمی داده میشود که مجازات آن اشد است .
- ۵- ماده ۲۹ بصورت زیر اصلاح و تبصره آن حذف گردید .
ماده ۲۹- در جرائم قابل تعزیر هرگاه کسی بر اثر اجبار یا اکراه که عادتاً قابل تحمل نباشد مرتکب جرمی گردد مجازات نخواهد شد در این مورد اجبارکننده به مجازات آن جرم محکوم میگردد .

۱۳۶۱/۸/۲۶
۶۴۶

۶- تبصره زیر به ماده ۳۰ اضافه گردید .
(تبصره - دیه و ضمان مالی از حکم این ماده مستثناست .)
۷- ماده ۳۱ با اضافه کردن بند ۳ و اصلاح تبصره بصورت زیر اصلاح گردید .
ماده ۳۱- اعمالی که برای آنها مجازات مقرر شده است در موارد زیر جرم محسوب
نمی شود .

۱- در صورتیکه ارتکاب عمل به امر قانونی باشد و خلاف شرع نباشد .
۲- در صورتیکه ارتکاب عمل برای اجرای قانون اهم لازم باشد .
۳- در صورتیکه ارتکاب عمل بعنوان امر بمعروف یا نهي از منکر باشد .
تبصره - هرگاه به امر غیر قانونی یکی از مقامات رسمی جرمی واقع شود امر و مامور
به مجازات مقرر در شرع محکوم می شوند ولی در مورد ماموری که امر امر را به علت اشتباه
قابل قبولی به تصور اینکه قانونی است اجراء کرده باشد تنها فقط به پرداخت دیه یا ضمان
مالی محکوم خواهد شد .

۸- تبصره ماده ۳۸ حذف گردید .

۹- تبصره ۱۱ ماده ۴۰ بصورت زیر اصلاح شد .

تبصره ۱۱- مقررات مربوط به تعلیق مجازات درباره کسانی که مرتکب چند جرم مهم
شده و با رعایت تعدد جرم محکوم میشوند قابل اجرا نیست و اگر احکام قطعی متعددی
از دادگاههای جزائی درباره یکنفر صادر شده باشد که در بین آنها محکومیت معلق نیز
وجود داشته باشد دادستان مجری حکم موظف است فسخ حکم معلق را از دادگاه صادر
کننده بخواهد و طبق قانون آئین دادرسی کیفری مجازات را اجرا نماید .
اصلاحیه فوق در جلسه روز چهارشنبه بیست و یکم مهرماه یک هزار و سیصد و شصت و یک
کمیسیون امور قضائی بعمل آمده است . / ن

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی
۱۳۵۷ / ۱ / ۲۱